

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3Csp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621200449
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3621200449.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48., zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: E. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X. Y. XXX, zast.: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s. r. o., IČO: 36 663 051, so sídlom Bratislava, Gogoľova 18, o zaplatenie 834,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie 280,-€ s príslušenstvom zastavuje.
- III. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu sa žalobca domáha zaplatenia 834,38 € s príslušenstvom a náhrady trov konania.
2. Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., s ktorým žalovaný dňa 17.09.2014 uzatvoril zmluvu pôžičke č. 6186480/52967470. Predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 €. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 59,76 €, celkovo 3.585,92 €. Žalovaný si neplnil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil na predmetný úver sumu 2.629,92 €. Predchodca žalobcu listom zo dňa 22.06.2018 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého dlhu. Nakoľko k úhrade nedošlo, predchodca žalobcu ku dňu 19.08.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.08.2018. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavoval 834,38 €.
3. Ako dôkazy žalobca navrhol vykonať: zmluva o pôžičke + zmluvné podmienky; prehľad splátok a úhrad; predžalobná upomienka + doručenka; oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.
4. Súd žalobu doručil žalovanému. Zároveň ho vyzval, aby sa k nej vyjadril a aby označil dôkazy, ktoré chce, aby boli v konaní vykonané a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach. Dňa 21.06.2021 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že žalovaný v celom rozsahu popiera tvrdenia o existencii žalobcovho nároku. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 27,41%. V roku 2014 boli úrokové miery nových obchodov v podobe spotrebiteľských a iných úverov od 1 do 5 rokov vo výške 10,58%. Fixná úroková sadzba uvedená v zmluve je viac ako dvojnásobne vyššia ako priemerné úrokové miery z úverov bánk v roku 2014. Je preto potrebné Zmluvu považovať za v rozpore s dobrými mravmi. Úžerný

úrok v rozpore s dobrými mravmi spôsobuje absolútnu neplatnosť celej dohody o úroku. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/27/2018 zo dňa 31.05.2018. Žalobca zároveň porušil povinnosť posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver podľa ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Poukazuje na skutočnosť, že proti žalovanému sa na Okresnom súde Partizánske vedú štyri konania v ktorých ako žalobca proti žalovanému vystupuje žalobca v predmetnom konaní. Všetky konania spája skutočnosť, že spotrebiteľskú zmluvu so žalovaným mala uzavrieť spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. K uzatvoreniu spotrebiteľských zmlúv malo dôjsť v rokoch 2014 (dve zmluvy), 2015 a 2017. Veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov a hrubo porušil povinnosť podľa ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôsledkom porušenia vyššie uvedenej povinnosti je skutočnosť, že úver sa bude považovať podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Cieľom žalobcu bolo dosiahnutie zisku, a to bez ohľadu na vysokú zadlženosť žalovaného, v dôsledku ktorej nebol objektívne schopný dlh takto vzniknutý uhradiť. Poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/134/2012 zo dňa 24.01.2013 a sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Žalobca nebol oprávnený od žalovaného požadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a úver z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov. L'ahkovosť dlžníka je kvalifikačným kritériom úžery, pričom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2011 a sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Dňa 19.07.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v ktorom uviedol, že v konaní boli splnené podmienky aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko sa jedná o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Vo vzťahu k náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Poukazuje na skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami s ktorými sa žalovaný oboznámil, sú tieto hodnoty vyjadrené. Podľa čl. 3 zmluvy je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pričom splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Pri počte 60 splátok je preto jasné, že termín konečnej splatnosti bude 20.09.2019. K bonite žalovaného uvádza, že žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Je toho názoru, že celková suma pôžičky je uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale len fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je v zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Poistenie nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN sú všetky obligatórne náležitosti premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený.

6. Dňa 20.09.2021 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v ktorom uviedol, že žalovaný aktívnu legitímáciu žalovaného nenamieta. Ohľadom výšky fixnej úrokovej sadzby zotrúva na predchádzajúcom vyjadrení, pričom dopĺňa, že súdy považujú za neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, ak odplata prevyšuje priemernú cenu porovnateľných úverov bánk o 100%, čo je konkrétne navýšenie o dvojnásobok. Žalovaný na absenciu náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch nepoukázal. Ohľadom nesplnenia povinnosti podľa ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch zotrval na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe.

7. Dňa 07.10.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu tunajšiemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Uznesením č.k. 3Csp/33/2021-102 zo dňa 12.10.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu a do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia s.r.o.

8. Dňa 12.10.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podanie, ktorým zobral žalobu v časti o zaplatenie 280 € z dôvodu úhrady žalovaného späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zároveň uviedol, že má za to, že výška RPMN nie je v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka napriek tomu, že v čase uzatvorenia zmluvy ešte nebolo v platnosti. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov za 2. štvrtrok 2014 so stavom k 30.06.2014 predstavovala 14,36%. Najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala 28,72%, t.j. dvojnásobok priemernej RPMN. Preto je toho názoru, že výška RPMN nie je v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom je výška RPMN. Výška dojedanej odplaty 27,41% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Preto považuje dojednanú odplatu za primeranú a v súlade s dobrými mravmi. Z čl. IV zmluvy - prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzatvorenie nebolo podmienkou získania úveru. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/376/2018 zo dňa 07.11.2019.

9. Na pojednávaní dňa 18.11.2021 právny zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrižiava doterajších vyjadrení s tým, že chce poukázať najmä na skutočnosť, že v rámci spotrebiteľského úveru bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba vo výške 27,41%, ktorá úroková sadzba prevyšuje 2,5-krát priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch v danom období. Na základe uvedeného, v súlade s rozhodovacou praxou súdov, na ktorú poukazyval vo vyjadreniach, má za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že pôvodný úver bol poskytnutý vo výške 2.000 €, pričom žalovaný uhradil na tento úver sumu 2.629,92 € a to ešte pred čiastočným späťvzatím a následne uhradil ešte sumu 280 €, čím bola uhradená suma väčšia, ako bola poskytnutá istina pôžičky. Na základe uvedeného má za to, že žaloba nie je dôvodná a navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a to aj z dôvodu, že aj tú sumu, ktorú uhradil dobrovoľne, na základe čoho bolo vykonané čiastočné späťvzatie zo strany žalobcu, nebol žalovaný povinný uhradiť, preto má za to, že žalobca nebol pri podávaní žaloby oprávnený na podanie žaloby aj v tejto časti.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

11. Súd zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1501970 zistil, že žalovaný s Consumer Finance Holding, a. s. uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 17.09.2014. Predmetom zmluvy bol bezúčelový úver vo výške 2.000 €, s mesačnou splátkou vo výške 58,08 € (s poistením 59,76 €), počtom splátok 60, s fixnou výškou úrokovej sadzby vo výške 27,41% ročne, priemernou hodnotou RPMN 18,01%, RPMN 27,41%, s termínom konečnej splatnosti 9/2019 a celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 3.484,80 €. V bode 13.2 je dohodnutá možnosť veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v prípade, ak by dlžník riadne a včas nesplácal poskytnutý úver. V čl. IV. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky je uvedené, že dlžník zvolením si jedného zo súboru nižšie uvedeného poistenia vyjadruje súhlas s poistením. Žalovaný zvolil poistenie A) Základný súbor poistenia.

12. Súd z prehľadu splátok zistil, že žalovaný splatil na predmetný úver sumu 2.629,92 €. Z prehľadu splátok ďalej vyplýva, že žalovaný sa do omeškania dostal splátkou splatnou dňa 20.04.2018 a žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti dňa 19.08.2018.

13. Súd z predžalobnej upomienky zo dňa 22.06.2018 zistil, že touto výzvou upozornil žalobca žalovaného na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého dlhu, ak neuhradí dlžné splátky do 05.08.2018. Vo výzve je uvedené, že žalovaný je v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.04.2018.

14. Súd z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.08.2018 zistil, že žalobca týmto listom oznámil žalovanému, že pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu.

15. Súd z pracovnej zmluvy a príjmových dokladov zistil, že žalovaný bol od 14.01.2014 zamestnaný u Kälberschlächtere Huber GmbH, so sídlom St. Johann v Tirolsku. Hrubá mzda bola dohodnutá vo výške 1.552,12 €. Z výplatnej pásky zo dňa 03.09.2014 vyplýva, že žalovaný za mesiac august 2014 zarobil v čistom 1.193,67 €.

16. Súd z tabuľky priemerných úrokových mier z úverov za rok 2014 zistil, že priemerná úroková miera úveru pre úver pre domácnosti (spotrebiteľské a ostatné úvery) za mesiac september 2014 pri dĺžke úveru od 1 roka do 5 rokov bola 10,19%.

17. Súd z informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2014 zistil, že k 30.06.2014 bola hodnota RPMN pre úvery nad 1 do 5 rokov vrátane určená na 14,36%.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“ (platného a účinného v čase zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

29. Žalobca pred prvým pojednávaním vzal žalobu v časti o zaplatenie 280 € späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na prípadný nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby súd neprihliadal, pretože k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred prvým pojednávaním. Vzhľadom na uvedené súd podľa ustanovenia § 145 CSP v časti o zaplatenie 280 € konanie s príslušenstvom zastavil.

30. Žalobca sa vo zvyšku domáhal zaplatenia 554,38 € s príslušenstvom.

31. Súd zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi dodávateľom a spotrebiteľom fyzickou osobou. Predmetná zmluva podlieha režimu Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Ako prvé súd posudzoval skutočnosť, či žalobca (jeho predchodca) pri poskytovaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou pri vyhodnocovaní finančných, majetkových, zárobkových pomerov žalovaného, ako dlžníka, čo aj samotný žalovaný namietal. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Zmyslom ustanovení, ktoré ukládajú veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní úverových zmlúv so spotrebiteľom je zistiť, či spotrebiteľ bude schopný splácať úver. Táto schopnosť sa posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch spotrebiteľa, ale tiež o jeho výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, tak ako sa to uvádza v ustanovení <aspi://module='ASPI'&link='129/2010%20Z.z.%252311'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri posúdení úverovej schopnosti spotrebiteľa je kladený dôraz na výšku jeho príjmov a výdavkov a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane pri vynaložení jeho pravidelných mesačných výdavkov taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Uvedené zákonné ustanovenia majú za úlohu zamedziť tomu, aby sa spotrebiteľia zadlžovali neúmerne, hoci nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie sú potrebné informácie, ktoré si veriteľ musí zabezpečiť pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom, ktorý prejavuje záujem zmluvu uzavrieť. Je povinnosťou veriteľa získané informácie následne overovať a vyhodnotiť a za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, avšak to nezbavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje náležite preveriť v príslušných databázach, k čomu spotrebiteľ, v danom prípade žalovaný, dával súhlas so spracovaním jeho osobných údajov.

33. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu, ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy so žalovaným nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nedostatočne zisťoval údaje žalovaného, ako spotrebiteľa a keď riadne nevyhodnocoval pomery na strane žalovaného. Z obsahu zmluvy nevyplýva nahliadnutie veriteľa (právneho predchodcu žalobcu) do príslušnej databázy o spotrebiteľoch. Žalobca sa k splneniu povinnosti podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyjadril tak, že žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Zároveň predložil pracovnú zmluvu a potvrdenie o príjme. Splnenie povinnosti prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver však nijakým spôsobom nepreukázal, pričom práve jeho zaťažuje dôkazné bremeno preukázania postupu podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď neposudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z vykonaného dokazovania súd nepovažoval za preukázané, že by bol právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ) skúmal v príslušnej databáze

alebo registri schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pretože o tomto žalobca žiadny dôkaz nepredložil. Súd tak nedostatočné posudzovanie schopnosti splácať úver žalovaným, bez prihladenia na podstatné údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a i vzhľadom na výšku spotrebiteľského úveru, považoval za hrubé porušenie povinností, pričom v takomto prípade sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

34. Žalobca (predchodca žalobcu) poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 €. Keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok len na nesplatenú istinu. Žalovaný žalobcovi na predmetný úver uhradil celkovo sumu 2.909,92 € (2.629,82 € pred začatím konania a 280 € počas konania). Žalovaný tak poskytnutý úver preplatil. Z vyššie uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozhodnutia a žalobu zamietol.

35. Súd sa už nezaoberal námietkou žalovaného ohľadom neplatnosti dohodnutej výšky úrokovej sadzby úveru, pretože vzhľadom na skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a skutočnosť, že žalovaný úver preplatil, nie je potrebné sa náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere ďalej zaoberať, keďže tieto skutočnosti vzhľadom na porušenie povinnosti predchodcu žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nemajú žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, keďže bol v spore úplne úspešný, a to vzhľadom na zamietnutie žaloby, pričom poukazuje na skutočnosť, že v prípade, ak by žalovaný počas konania žalobcovi neuhradil sumu 280 €, žaloba by bola zamietnutá aj v tejto časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.